

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.87/2023/29.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2023. december 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2023. július 4. napján kihirdetett 17.B.42/2022/53. számú ítéletét helybenhagyja.

Az Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendeli a 2023. augusztus 25. napjától a mai napig, 2023. december 13. napjáig letartóztatásban töltött időt.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 18.000,- (tizennyolcezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

I n d o k o l á s :

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2023. július 4. napján kihirdetett 17.B.42/2022/53. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat testi sértés büntetében [Btk.164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat).

[2] A bíróság ezért mint erőszakos többszörös visszaesőt 10 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelről és a bűnügyi költség viseléséről is.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

[4] A vádlott új védője a fellebbezés írásbeli indokolásában amellet érvelt, hogy az elsőfokú bíróság egyoldalúan mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, amikor elvetette a vádlotti védekezést. Az enyhítés körében a vádlott eshetőleges szándékát és azt hozta fel, hogy fiatal védenca hosszú ideig lesz folyamatosan elzárva fegyház körülmények között, mely megnehezíti a társadalomba való beilleszkedését. A középértéket el nem érő szabadságvesztés büntetés kiszabását kérte, mely álláspontja szerint elégséges joghátrány a vádlott újabb bűncselekmény elkövetésétől való visszatartására.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.214/2023/1-I. szám alatti átiratában a vádlott és védője által elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett bejelentett jogorvoslati kérelmeket nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (1)-(2) bekezdése alapján teljes körű.

[6] Álláspontja szerint a törvényszék a bizonyítási eljárás során a büntetőeljárás szabályokat maximálisan betartotta, az általa megállapított tényállást azonban részben megalapozatlannak, közelebről hiányosnak tartotta, mely részleges megalapozatlanság a rendelkezésre álló iratok tartalmának felhasználásával, a tényállás kiegészítésével orvosolható. Rögzítette, mely adatokkal látja szükségesnek kiegészíteni a tényállást és azt is, hogy a törvényszék már az általa megállapított tényállásból is helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és nem tévedett az általa elkövetett cselekmény minősítését illetően sem.

[7] A rendelkezésre álló, összegyűjtött bizonyítékok részletes elemzésével cáfolta a törvényszék a vádlott védekezését, teljesítve ezáltal indokolási kötelezettségét. Amellet érvelt, hogy a büntetés kiszabása során irányadó tényezőket a törvényszék teljeskörűen feltárta, mellőzni indítványozta azonban a vádlott többszörös elítélésére, illetve a hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésére történő utalást, lévén mindezek a körülmények a terhelt erőszakos többszörös visszaesői minőségében már értékelést nyertek, az ehhez szükséges elítéléseken túl pedig a vádlott nem volt büntetve.

[8] Rámutatott, hogy a büntetési tételkeretet a törvényszék ugyan tévesen határozta meg, mivel a törvény a különös részi tételkeret felső határát nem a felével, hanem kétszeresére emeli ([57] bekezdés), ezért a terhelt 2-16 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető, ugyanakkor a középértéket már helyesen állapította meg 9 évben. Egyetértett a törvényszék döntésével, mely szerint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, a súlyosító körülmények túlsúlya és jelentős nyomatéka a középértéktől a vádlott terhére történő eltérést teszik indokoltá. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított joghátrány kellőképpen igazodik a vádlott cselekményének tárgyi súlyához, annak enyhítését nem tartotta indokoltnak. Az ítélet egyéb rendelkezéseivel is egyetértett. Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletének részleges megalapozatlanságát a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a tényállás kiegészítésével küszöbölje ki, egyebekben az elsőfokú ítéletet - a bünteteskiszabási körülmények korrekcióját követően - a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[9] A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott védője fenntartotta a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat, melyet a vádlotti védekezéssel egyezően azzal egészített ki, hogy a védenca külső ráhatásra ismerte csak el a bántalmazást a BV fegyelmi eljárás, valamint azzal, hogy a vádlott részéről nem volt főnökkösködés a zárkában, a sértett és a védenca jóban voltak. Elsődlegesen felmentést, másodlagosan a fokozatosság elvének megfelelő, középértéket el nem érő szabadságvesztés kiszabását kérte.

[10] A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írtakkal egyező nyilatkozatot tett és az ott írtak szerint kérte a tényállás kiegészítését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását mind a vádlott bűnössége, mind a kiszabott szabadságvesztés tartama tekintetében, utóbbit azzal indokolva, hogy a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség és a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény miatt szükséges a középértéket meghaladó szabadságvesztés kiszabása.

[11] Terhelt1 vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a rendelkezésre álló bizonyítékokat összefoglalva és értékelve fejtett ki, hogy nem ő követte terhére rótt bűncselekményt és arra hivatkozott, hogy elfogultak voltak vele szemben. Az eltúlzó súlyosító körülmények figyelmen kívül hagyását kérte.

[12] Az ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezések iránya alapján a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körű, mely alapján vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is.

[13] A fentiek szerinti felülbírálat eredményképpen az ítéltábla nem találta alaposnak a vádlotti és védői felmentésre irányuló fellebbezést és nem találta megalapozottnak az enyhítési kérelmüket sem, helyénvaló azonban fellebbviteli főügyészségnek a tényállás megalapozottsága körében történő kiegészítésre és a büntetékiszabási körülmények korrekciójára tett indítványa is.

[14] Az ítéltábla vizsgálva az eljárási szabályok megtartását olyan eljárási szabálysértést nem tárt fel, amely az ítélet érdemi felülbírálatát gátolná.

[15] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában nem észlelt.

[16] A törvényszék 2022. október 06. napjára tűzött előkészítő ülést, ahol vádlott nem ismerte el a bűncselekmény elkövetését, azzal védekezett, hogy a büntetésvégrehajtási intézetben nyomás alá helyezték. Ezt követően tűzött ki tárgyalást az elsőfokú bíróság 2022. december 8. napjára, amikor is a vádlott már azzal védekezett, hogy kábítószeres papírt hozott a zárkába tanú4, a sértett ebből fogyasztott, majd lezuhant az ágyáról, a földre esett. Éppen borotválkozott a sértett, mikor az őt benézett a zárkába. Az is mondta, hogy őt megverték, azért nyilatkozott úgy a BV meghallgatása során, hogy elismerte a felelősségét. Ezen a tárgyalási napon kihallgatta a bíróság tanú1, tanú2, tanú4, tanú6, tanú7 tanúkat, valamint ismertette a helyszíni szemle jegyzőkönyvét és fényképmelléleteket, valamint az igazságügyi orvosszakértői véleményt. A bíróság elrendelte a sértettől készült szakvélemény kiegészítését a maradandó fogyatékoság vonatkozásában, valamint a vádlott és a tanúk által elmondott keletkezési módokra a sérülésekre nézve. Ezt követően a 2023. február 8. napján tartott tárgyaláson tanúként hallgatta ki tanú8 éjszakai körletfelügyelőt, tanú9 nappali felügyelőt és tanú3et. A következő 2023. április 20. napján megtartott tárgyalási napon a vádlott a Bv fegyelmi eljárásában született határozatot mutatta be, és bizonyítási indítványokat terjesztett elő, melyeket a bíróság a szakértő meghallgatására tett indítvány kivételével elutasított. A 2023. július 4. napján tartott tárgyaláson a bíróság meghallgatta a szakértőt a sértett sérüléseiről, azok lehetséges keletkezési mechanizmusairól. A védő és vádlott részére is biztosított volt kérdés feltétele a szakértő felé. A törvényszék így valamennyi szükséges bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett, a vádlott és a védelem a bizonyítás anyagát megismerhették, szembesülhettek azzal, mely bizonyítékok képezték a tárgyalás anyagát, a bizonyítékokkal kapcsolatos álláspontjukat kifejezhatték, védekezésüket előterjeszthették. A törvényszék betartotta a folytatólagos tárgyalásra vonatkozó szabályokat is. Az elsőfokú bíróság a vádlott további bizonyítási indítványát, a vádlott hozzátartozójának kihallgatása, vagy új szakértő kirendelésére tett indítványát elutasította, a bizonyítási indítványok elutasítását ítéletében megfelelően indokolta.

[17] A törvényszék az indokolási kötelezettségének is eleget tett. Részletesen értékelte vádlott védekezését, azokat összevetette nemcsak önmagukkal, de a tanúk vallomásaival is. Rámutatott, hogy a vádlott a büntetésvégrehajtásban történt meghallgatásakor elismerte a sértett bántalmazását, azt, is hogy beleverte a fejét a betonba, és azt is elmondta, hogy tanú4 ötlete volt a sértett wc-be ültetése. Ezzel szemben a büntetőeljárás során már azt vallotta, hogy kábítószer fogyasztás miatt esett le a sértett az ágyról, és verte be a fejét, ő maga nem is bántalmazta tanút. Az elsőfokú bíróság irathűen mutatott rá, hogy a vádlott védekezését lényegében az eljárás során beszerzett összes bizonyíték cáfolja. A törvényszék ítéletében számba vette és egyesével bemutatta a zárkában tartózkodók vallomásait, akik, lényegében egyezően nyilatkoztak arról, hogy a vádlott földhöz vágta a sértettet, aki hátára esett és feje a földhöz vágódott. A vádlott bántalmazása után a sértett egyre rosszabbul lett és azt is egybehangzóan mondták el a tanúk, hogy a vádlott volt, aki nem engedte, hogy segítséget hívjanak részére. A tanúvallomások szerint hozzátartozójával telefonon beszélt, hencegve is, hogy a sértettet bántalmazta, de az ő ötlete volt az is, hogy a sértett elszíneződő arcát borotvahabbal bekente az ellenőrzéskor, illetve wc-be ültette. A zárkatársak egyezően vallották azt is, hogy a vádlott agresszív személyisége miatt féltek tőle, amit alátámasztott az is, hogy tanú8 vallomása szerint először azt vallották, hogy a sértett leesett az ágyról, de mikor a vádlottat elvitték, a többiek elmondták ténylegesen mi történt. Egyező volt a zárkatársak vallomása abban is, hogy nem volt semmilyen kábítószer a zárkában.

[18] A vádlott védekezését, miként a törvényszék helyesen mérlegelte az igazságügyi orvosszakértői vélemény is cáfolta, mely szerint bizonyosan legalább 3 külön erőbehatás érthette a sértett fejét, 2 fölrelökéstől származhat, egy ökölcsapásos sérülés, azok keletkezési mechanizmusukat tekintve nem ágyról leeséstől keletkezettek. A szakértő megállapításait elfogadva helyesen rögzítette a törvényszék a sértett sérüléseit is. Megalapozott az elsőfokú bíróság azon indokolása is, hogy önmagában az a tény, hogy a vádlott javára nem kedvezőek a szakvélemény megállapításai, nem teszik indokoltá új szakértő kirendelését, az írásban és a tárgyaláson is kiegészített szakvélemény nem hiányos, nem ellentmondó, aggálymentes.

[19] Mindezeket a bizonyítékokat az elsőfokú bíróság teljeskörűen, logikai hibáktól mentesen mérlegelte, összevetve valamennyi bizonyítékot és ez alapján alapvetően helyesen állapította meg a tényállást, mely így a bizonyítás anyagának megfelelő, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól alapvetően mentes és azt csak a sértett sérülései vonatkozásában kellett pontosítani az iratok tartalma alapján a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, továbbá a vádlott előéleti adatait is pontosítani kellett az alábbiak szerint:

- A Miskolci Járásbíróság 2018. szeptember 12-én jogerős 19.B.2756/2017/32. számú ítéletével csoportosan elkövetett kifosztás büntette, garázdaság vétsége és lopás vétsége miatt is ítélte 2 év 4 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra, a bűncselekmények elkövetési ideje 2017. szeptember 8. és 2017. augusztus 24. napja,

- a Miskolci Járásbíróság - a Miskolci Törvényszék 14.Bf.362/2018/4. számú határozatával - a 2018. szeptember 17. napján jogerős, 32.B.1639/2016/120. számú ítéletével 2 rb személyi szabadság megsértésének büntette, garázdaság büntette, 3 rb súlyos testi sértés büntette, könnyű testi sértés büntette, könnyű testi sértés vétsége és garázdaság vétsége miatt is ítélte 3 év 6 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra, a bűncselekmények elkövetési ideje 2014. augusztus 8. napja és 2015. október 31. közötti idő. A vádlott ezen büntetését 2019. március 1. napja és 2021. április 13. között töltötte.

- A Kazincbarcikai Járásbíróság a 2019. szeptember 19-én jogerős 14.B.122/2019/25. számú ítéletével 2018. november 21. napján elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt, mint különös visszaesőt 2 év 2 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, ezen szabadságvesztés büntetés kezdő napja 2021. április 14., utolsó napja 2023. június 13.

- A bűncselekmény elkövetésére a vádbeli napon délután 4-5 óra körüli időben került sor. A sértettet a vádbeli napon 22 óra 35 perckor szállították a név1 kórházba, ahol koponya CT vizsgálatot hajtottak végre. Ezt követően szállították át a Név2 Kórházba, ahol koponyaműtétet végeztek rajta.

- A sértett tarkótájékat 1 rb középest meghaladó erejű direkt erőbehatás érte a talajnak történő csapódás során. A bal oldali halántéksont törése a középest meghaladó, nem kizárhatóan nagy erejű direkt tompaerőbehatásra jött létre. A sértett jobb szemtájékat is legalább 1 rb meghaladó, nem kizárhatóan nagy erejű direkt tompaerőbehatás érte.

[20] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás a bizonyítás eredményének megfelelő, immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól és a bizonyítékok mérlegelése során az elsőfokú bíróság logikai hibát nem vétett, az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[21] A védelmi fellebbezések ekként az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadták, lényegében megismételve a vádlottnak az elsőfokú eljárásban előterjesztett védekezését, ezért eredményre nem vezethettek.

[22] A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére és a terhére megállapított bűncselekmény minősítése és megnevezése is mindenben megfelel az anyagi jog szabályainak.

[23] Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a Kúria 3/2013. Büntető jogegységi határozatában példálózó jelleggel felsorolt tényezők vizsgálata alapján lehet az elkövetőnek a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló tudattartalmára következtetést levonni, ez ad iránymutatást a testi épség és élet elleni bűncselekmények elhatárolása szempontjából is. Ezzel és az alábbiakkal az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását kiegészíti.

[24] Elemezve az alanyi és tárgyi tényezőket, a következők állapíthatók meg. A tárgyi oldal vizsgálata során az volt megállítható, hogy a vádlott eszközt nem használt, de sértett fejének földbe verése jelentős sérülések okozására lehet alkalmas. Az elkövetés során alkalmazott erő kifejtés és annak kétszeri ismétléséből nem lehet következtetés levonni arra, hogy a vádlott a sértett életének kioltása végett bántalmazta volna őt. A bántalmazás következtében a fejen bekövetkezett sérülések életveszélyes állapotot idéztek elő, de azt, hogy a vádlott a sértett halálát kívánta volna nem lehet megállapítani. A vádlott a vallomások szerint az eltűnt cipőfűző miatt megbüntetni akarta a sértettet, nem megölni, és a bűncselekmény felderítésének leplezése is a büntetlenségét célozta.

[25] Ami az alanyi tényezőket illeti megállapítható, hogy a vádlott személyisége erőszakos, a zárkatársak vallomása szerint agresszív, aki a sérelmére bekövetkezett bármely atrocitást megtorol, a cselekmény indítóoka motívum az eltűnt cipőfűző, bosszú vezérelte a vádlottat, mert eltűnt az az eszköz, amit edzéshez használ. A cselekménynek olyan

előzménye, mely az emberölési szándékot alapozná meg, nem volt. A körülmények együttes értékelése alapján helyes az a törvényszéki következtetés, hogy a vádlott szándéka a testi sértés okozására irányult, az egyenes szándék pedig elvitathatatlan.

[26] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék helyesen tárta fel, abban annyi korrekcióra volt szükség, - egyetértve a fellebbviteli főügyészség álláspontjával - hogy az ítéltábla a vádlott többszörös elítélésére, illetve a hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésére történő utalást mellőzte, mivel mindezek a körülmények a terhelt erőszakos többszörös visszaesői minőségében már értékelést nyertek, az ehhez szükséges elítéléseken túl a vádlott nem volt büntetve. További enyhítő körülmény a cselekmény elkövetése óta eltelt idő, ugyanakkor súlyosító körülmény, hogy ugyanilyen bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés tartama alatt követte a még súlyosabb eredménnyel járó bűncselekményt.

[27] Törvényes annak megállapítása is, hogy a vádlott erőszakos többszörös visszaesőként követte el a terhére rótt személy elleni, erőszakos bűncselekményt. A jogi indokolást azonban ki kellett egészíteni a Btk. 459. § (1) bekezdése 26. pont c) pontjában írtakkal a személy elleni erőszakos bűncselekmény meghatározásával valamint a vádlott erőszakos többszörös visszaesői minőségét illetően azzal, hogy a Miskolci Járásbíróság - a Miskolci Törvényszék 14.Bf.362/2018/4. számú határozatával - a 2018. szeptember 17. napján jogerős, 32.B.1639/2016/120. számú ítéletével súlyos testi sértés büntette miatt is végrehajtandó szabadságvesztésre került elítélésre, a bűncselekmények elkövetési ideje 2014. augusztus 8. napja és 2015. október 31. közötti idő, mely büntetését a vádlott 2019. március 1. napja és 2021. április 13. között töltötte, majd ezt követően a Kazincbarcikai Járásbíróság a 2019. szeptember 19-én jogerős 14.B.122/2019/25. számú ítéletével 2018. november 21. napján elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt, mint különös visszaesőt ítélte el végrehajtandó szabadságvesztésre; jelen ítéletben elbírált testi sértés büntettének elkövetési ideje pedig 2022. február 26. napja.

[28] A Btk. 459. § 31. pont b) alpontja szerint többszörös visszaeső az, akit a szándékos bűncselekmény elkövetését megelőzően visszaesőként végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és az utolsó büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől a szabadságvesztéssel fenyegetett újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el; c) alpontja alapján pedig erőszakos többszörös visszaeső az a többszörös visszaeső, aki mindhárom alkalommal személy elleni erőszakos bűncselekményt követ el. A Btk. 459. § (1) bekezdése 26. pont c) pontja szerint személy elleni erőszakos bűncselekmény a testi sértés (Btk. 164. § (3) – (6) és (8) bekezdés). Mindezekre tekintettel a vádlott erőszakos többszörös visszaesőként követte el a jelen ítéletben elbírált bűncselekményt.

[29] A vádlott terhére rótt bűncselekményt 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, amely a Btk. 90. § (2) bekezdése alapján az erőszakos többszörös visszaeső esetében a kétszeresére emelkedik. Ennyiben az ítéltábla pontosítja az elsőfokú bíróság ítéletének [57] bekezdésében írtakat. Az irányadó középérték ekként 9 év.

[30] A büntetést a Btk. 80. § (1) bekezdése alapján úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[31] A büntetés kiszabásakor irányadó körülmények áttekintése alapján az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság által tett azon megállapítással, hogy a bünteteskiszabási körülményeket értékelve a középérték felletti tartamú szabadságvesztést szabott ki a vádlottal szemben. A vádlott nem csak erőszakos többszörös visszaeső, de az életveszélyt okozó testi sértést ugyanolyan bűncselekmény miatt jogerősen kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés büntetése alatt követte el, ez sem tartotta vissza újabb bűncselekmény elkövetésétől. A vádlott egyértelműen semmibe veszi a társadalmi normákat és a büntetésvégrehajtási intézet zárt rendje sem tartotta vissza további bűncselekmény elkövetésétől. A személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokozottan erős, figyelemmel arra is, hogy a sértett többi zárkatársát is megakadályozta az időbeni segítség nyújtásban, amely nélkül a sértett halála következhetett volna be.

[32] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés is törvényes, tartama arányos, a jogi indokolást e körben ki kellett egészíteni a Btk. 62. § (1) bekezdésének felhívásával.

[33] A kiszabott büntetés összességében alkalmas a büntetési célok megvalósulásához és egyben szükséges is ahhoz, a joghátrány nem törvénysértően eltúlzott, megfelel a fokozatosság követelményeinek is. Mindezekre tekintettel az ítéltábla a vádlott és védője által enyhébb büntetés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezési kérelmét nem találta alaposnak.

[34] Helyes és törvényes a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása és a feltételes szabadság körében hozott döntés is helytálló, mivel a vádlott a Btk. 38. § (4) bekezdés b) pontja alapján kizárt a feltételes szabadság kedvezményéből. Erre tekintettel azonban a jogi indokolást az ítélet [57] bekezdésének utolsó sorában annyiban kellett pontosítani, hogy a vádlott az erőszakos többszörös visszaesői minőségére tekintettel kizárt a feltételes szabadság kedvezményéből.

[35] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

[36] Az ítélet jogi indokolása a fent írtakat túlmenően helyes.

[37] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2023. július 4. napján kihirdetett 17.B.42/2022/53. számú ítéletét annak helyes indokaira tekintettel a Be. 605.§ (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[38] A másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott másodfokú eljárásban történt letartóztatása óta előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk.92.§ (1) - (2) bekezdései alkalmazásával.

[39] A másodfokú eljárásban a kirendelt védői díjjal felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezést az ítéltábla a Be.574. § (1) és (3) bekezdés, valamint a Be.613.§ (1) bekezdése alapján hozta meg.

Győr, 2023.december 13.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Szalaiiné dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró

Dr. Élő András sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2023. július 4. napján kihirdetett 17.B.42/2022/53. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. december 13.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke